

Neděle 1.2.2015 – Sbor CB v Praze 3

„Sám Hospodin půjde před tebou, bude s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě; neboj se a neděs.“ (Dt 31,8)

Žijeme v době, kdy na každém kroku čteme nebo slyšíme různé slogany, nabídky a reklamy. Dnes už jsme otrlejší a nevěříme hned všemu. Nezaujme nás ledajaké heslo a upoutávka, protože s tím máme špatnou zkušenost. Už dávno víme, že většina z toho jsou jen prázdná slova a plané sliby. Sliby politiků a politických stran jsou velmi povrchní a populistické, lidským slibům se dá věřit jen málokdy. Přesto je třeba přiznat, že SLOVO má sílu a působí a že jsou situace, ve kterých bychom tak rádi slyšeli moudré slovo, pravdivé a důvěryhodné informace. Potřebujeme informace, které nám pomohou se v životě správně zorientovat... Životní okolnosti jsou složité a nám se zdá, že mnohým věcem přestáváme rozumět, protože jsou nečitelné a nevypočitatelné (*politika, ekonomika*). To, co jsme dlouho za jistotu považovali (*banky – peníze v bance*), jistotou být přestává, ztrácíme důvěru k lidem, ztrácíme důvěru v základní instituce *jako soudy nebo policie*.

1. Bůh je takový, jak o Něm mluví Bible

Slovo našeho Boha, které máme dnes před sebou a které najdeme v Bibli, je Slovem úplně jiné kategorie. Tuto větu kdysi řekl izraelský vůdce Mojžíš. Byl to věřící muž, který věděl, o čem mluví, když mluvil o Boží blízkosti, Božím vedení a Boží pomoci. Čtyřicet let šel v čele dlouhé karavany Izraelců, která směřovala ze země otrocké dřiny a duchovní nesvobody „domů“, do země Bohem zaslíbené (Ex 3,17). Mojžíš vedl dlouhý průvod mužů, žen, dětí, dorostu, mládeže i seniorů a všem jim připomínal, že jednou dojdou na místo, kde se sen o svobodě, spravedlnosti a důstojném životě stane skutečností. V ruce neměl NIC: ani mapu, ani prospekt s obrázky zaslíbené země, ani videokazetu s prezentací Kanaánu, kterou by po večerech promítal. Nic takového. Jediné, co měl, bylo Boží SLOVO, Boží SLIB! Nic jiného.

Mojžíš ovšem celým srdcem důvěřoval Bohu, znal Boží milosrdenství, věděl o Boží moci a Božích možnostech. Za 40 let společného putování pouští se mnohokrát přesvědčil o tom, že Bůh se o své lidi dokáže postarat. Když měli hlad, dostávali zvláštní jídlo „z nebe“, když měli žízeň, otevřel pro ně Bůh pramen vody ve skále. Nikdy je nenechal na holičkách, v každé situaci jim pomohl. Nikdo nezemřel na poušti ani žízni ani hlady... Téměř denně Izraelští prožívali, že je Pán Bůh vyvedl z egyptského otroctví proto, že pro ně připravil budoucnost a život v nových podmínkách. Tento starý příběh máme v Bibli proto, abychom viděli Boha takového, jaký byl a jaký je. Pán Bůh se ve svém zájmu o člověka nezměnil. On se ujímá každého, kdo se ptá na cestu a hledá Jeho pomoc. Když Pán Bůh mluví s námi o své blízkosti, o tom, že nás podrží a že nám pomůže, pak to myslí vážně. To není žádný populismus ani laciná reklama, která přehání. Bůh nikoho „nevodí za nos“, Jemu na nás záleží.

2. Boží pomoc a naše odpovědnost

Biblický výrok, nad kterým dnes přemýšlíme, byl Božím slovem k Jozuovi. Ten má po Mojžíšovi převzít odpovědnost a dojít s národem tam, kam ho Bůh vede. Pán Bůh klade na srdce Mojžíšovi slovo a povzbuzuje Jozua k odvaze a oddanosti. Co je obsahem Božích slibů na hranici zaslíbené země? „Sám Hospodin půjde před tebou, bude s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě; neboj se a neděs.“ Na jedné straně Pán Bůh slibuje svou pomoc, na druhé straně čeká, že se Jozua postaví ke svému úkolu čelem, jako chlap. – Vztáhněme teď

tento starý Boží slib na sebe a přijměme jej jako Boží zaslíbení do své situace. Předně zde slyšíme **zaslíbení Boží blízkosti**: *Hospodin půjde před tebou, bude s tebou, nenechá tě klesnout, neopustí tě.* Je to odvážné, je to úžasné, je to tak jasné! (*Zkusme to domyslet.*) Mojžíš o tom Božím jednání mluví s takovou samozřejmostí, jako kdyby to nemohlo být nikdy jinak!? – Ale na druhou stranu tyto věty patří do velké skupiny Božích slibů, které najdeme na dalších místech v Bibli. Také Mojžíš zná svého Boha ze své zkušenosti a může Jozua i Izraelce povzbuzovat. Umíte si představit větší pocit bezpečí a životní jistoty, než to, o čem zde Bůh mluví? Je v tom velká pomoc a povzbuzení, když víme, že Pán Bůh jedná dnes podobně, jak jednal s Izraelskými. Ukazuje cestu tam, kde žádnou nevidíme, svítí na cestu, kde vidíme jen tmu. Pro všechny Boží děti platí, že „*sám Hospodin půjde před tebou*“. Rádi slyšíme takové sliby, ale někdy si je špatně vykládáme. Představujeme si to tak, že Pán Bůh všechno zařídí. A zatím nám chce Pán Bůh dodat odvalu. Povzbuzuje nás k aktivitě, k rozhodnutí, k přebírání odpovědnosti v konkrétní situaci. – Vždyť to, že je Bůh s námi, je ta nejlepší motivace k životu podle Božích pravidel! Nečekejme, že Bůh udělá všechno za nás. Učme se přijímat Boží slovo jako povzbuzení k odvaze, k rozhodnutí, k činu – ať už je to v práci, ve škole, kdekoliv. Bůh jde přede mnou, je se mnou, ale ne tak, že se o všechno postará, ale jako Ten, kdo mi dává moudrost, abych to udělal správně, dává odvalu a povzbuzuje k tomu, abych udělal to, co je třeba... Pán Bůh nejedná za nás a místo nás. On chce jednat a působit V NÁS a SKRZE NÁS. V tom je význam víry v Boží lásku a dílo spásy v Kristu: v důvěře v Boží pomoc a v Boží možnosti přemáháme strach, sobectví či lhostejnost.

3. Ujištění o Boží věrnosti

Také slovo o tom, že Pán „*tě nenechá klesnout a neopustí tě*“, je velmi silné. Máme zkušenosti s lidmi a moc dobře si pamatujeme, jak nás někdo v těžké situaci nechal na holičkách, jak se o nás rodiče nezajímali, když jsme to nejvíc potřebovali, jak nás někdo z přátel zklamal, když nám bylo nejhůře... Některá zklamání jsou hodně bolestná. Pán Bůh je jiný – On nezklame. O něho se můžeš opřít jako o skálu, On tě podrží, Jeho slovo, Jeho sliby platí, protože On je věrný. Pán Bůh nemá radost z našich pádů a nečeká na naše selhání, ale pomáhá nám udržet rovnováhu nebo se zvednout. On se nám chce dát poznat jako Bůh, který dává sílu, který dává naději, který odpouští hříchy a zachraňuje z nebezpečí. Tak to poznal Mojžíš, Jozue, David nebo apoštol Pavel. Největší důkaz své lásky a pomoci nám Pán Bůh poslal v Ježíši Kristu, který za nás obětoval svůj život. V Ježíši Kristu je záruka Boží věrnosti. Ježíšova láska, Jeho záchrana je důkazem Boží věrnosti.

Pán Bůh nás svými sliby povzbuzuje a posiluje. Říká nám, že s Ním můžeme počítat, že nás nenechá padnout a že nás neopustí. Ovšem zároveň od Jozueho a od nás také něco čeká: *neboj se a neděs!* Nám ty Boží sliby někdy připadají málo. Neumíme se na ně vždy plně spolehnout, více nás děsí to, co nás čeká nebo co prožíváme, než těší a posiluje zaslíbení Boží blízkosti a pomoci. Modlíme se, ale zároveň pochybujeme, jestli to má smysl. Důvěřujeme Pánu Bohu, ale zároveň máme trochu strach. – Boží slovo platí právě do takové situace: *neboj se a neděs!* Bůh je s Tebou! On všechno ví a zná. Důvěřuj Mu a připomínej si, že Tě miluje a že Mu na tobě záleží. Vlož všechno do Jeho rukou a neboj se! – To je obraz živé víry, která počítá s Bohem a neuhýbá před vlastní odpovědností. Děkujme za Boží lásku, za Boží sliby a za Boží věrnost. A nebojme se věřit, odpouštět, milovat a jednat jako Boží lidé, jako Boží děti. Ježíšovi učedníci poznali, že jejich Mistr a Pán má „*slova věčného života*“. Proto se ptají na Jeho rady a učí se jít Jeho cestou. Hledejme Boží cestu v podmínkách dnešního světa a poznáme, že náš Bůh je věrný a podnes plní to, co slíbil kdysi. **AMEN.** **Bronislav Kaleta**

